

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Chiose Serghei XXXXX,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxx, str. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 09 noiembrie 2016 – până la 11 mai 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 29 mai 2017 – până la 17 octombrie 2017 (instanța de apel)*
- 3. de la 05 ianuarie 2017 – până la 20 martie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 11 mai 2017 a fost încetat procesul penal în privința lui Chiose Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută la art. 105 Cod contravențional.

Totodată, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Chiose Serghei învinuit de contravenția prevăzută de art. 105 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Panicerschi P. cu privire la încasarea de la Chiose S. a prejudiciului material și moral în sumă de xxx lei, potrivit art. 45 Cod contravențional a fost lăsată fără examinare, cu explicarea părții vătămate a dreptului de a depune acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Chiose Serghei a fost învinuit de faptul că în luna februarie 2016, data precisă nu a fost stabilită,

intenționat, cu scopul dobândirii bunului lui Panicerschi Piotr, prin înșelăciune și abuz de încredere a ultimului, sub motivul transmiterii acumulatorului ce aparține lui Panicerschi Piotr de model 6 CT 190 amper, în punctul de primire chipurile cu scopul obținerii reducerii la un acumulator nou pentru automobilul lui Panicerschi P. de model „XXXX”, pe care Chiose Serghei din cuvintele lui intenționa să-l procure, a luat la cet. Alacev N., locuitor al or. XXXX, acumulatorul dat și l-a lăsat la Panicerschi Piotr pentru verificare în exploatarea acestuia.

În continuare, neavînd intenția de a executa obligațiunile sale orale date părții vătămate, a înstrăinat acest acumulator persoanei necunoscute, prin ce a cauzat părții vătămate Panicerschi P. prejudiciu material în sumă de 800 lei, pe care ultimul o estimează ca prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul care a solicitat casarea acesteia în partea încetării procesului penal în legătură că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 105 CC, și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului contravențional pe motiv că nu există faptul contravenției.

A indicat că sentința instanței de fond este ilegală, deoarece aceasta a calificat acțiunile sale potrivit art. 105 Cod contravențional și anume sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului prin furt, însușire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie, contravenție ce el nu a săvârșit-o.

El intenționa să procure de la Panicerschi P. unitatea de transport de model “XXXX”, însă din motive necunoscute ultimul i-a refuzat să o mai vîndă, necătînd că ei verbal s-au înțeles, fapt confirmat de către Panicerschi P. atît în cadrul urmăririi penale, cît și judecării cauzei.

În acest sens a menționat că la sfârșitul lunii februarie 2016 a fost telefonat de către Panicerschi P., care i-a propus să-i vîndă autocamionul de marca „XXXX”. A doua zi s-a deplasat la Panicerschi P. pentru a verifica camionul și a negocia prețul, unde a văzut că acesta pentru a porni automobilul a unit două acumulatoare mici. La moment lipsește acumulatorul automobilului de marca 6CT 190 amper. Panicerschi P. i-a spus că prețul este de xxxx euro și că Nechit S. i-a promis că-i va da un acumulator. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a declarat, că în luna martie 2016 a refuzat să vîndă lui Chiose Serghei camionul de marca „XXXX”, deoarece are o atitudine negativă față de inculpat, necomunicînd instanței motivele.

În cadrul acțiunii de confruntare, ambele părți au confirmat că camionul de model XXXX se pornea cu ajutorul a două acumulatori mici, deoarece acumulatorul de la camion lipsea. Mai mult că în cadrul judecării cauzei nu a fost confirmat faptul că Panicerschi P. deținea cu adevărat vre-un acumulator, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe confirmative în acest sens, bonuri de plată, certificate de garanție sau alte careva acte, care ar confirma procurarea de către Panicerschi P. a acumulatorului care presupus a fost sustras de inculpat.

La fel a indicat că nici organul de urmărire penală sau instanța de judecată nu a constatat cui el a înstrăinat acest acumulator, iar versiunea victimei că inculpatul ar fi scos acumulatorul peste hotarele țării în Ucraina în or. Bolgrad și l-a vândut acolo, este neîntemeiată, deoarece acumulatorul dat este unul greu și voluminos, ceea ce constituie un obstacol de a-l transporta prin punctul vamal.

Totodată, victima a depus declarații false și contradictorii, deoarece a declarat că a procurat acumulatorul de marca 6 CT 190 în anul 2013, iar în ședința de judecată a explicat că în anul 2014.

Astfel, între părți au apărut relații ostile din cauza că partea vătămată a fost acționar al CAP "Xxxx", unde inculpatul era administrator, iar după părerea victimei și a altor acționari, aceștia nu au primit careva cote patrimoniale, solicitând achitarea contravalorii în echivalent bănesc.

Prin urmare, suma de 800 lei care a fost indicată de partea vătămată nu a fost probată, iar referitor la prejudiciul moral solicitat, îl consideră unul declarativ, deoarece el nu refuză să procure autocamionul.

De asemenea, consideră că instanța a admis unele încălcări și nu s-a expus asupra încălcărilor admise de către organul de urmărire penală.

În speță, la 03 iunie 2016, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale pe faptul escrocheriei în baza art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Prin ordonanța din 28.07.2016 el a fost recunoscut în calitate de bănuit, respectiv din această data organul de urmărire penală consideră că Chiose S. are calitatea de bănuit. Însă, el nu este de acord cu această constatare, deoarece calitatea de bănuit urma să fie calculată din momentul pornirii urmăririi penale, adică 03.06.2016. Prin urmare, el ilegal s-a aflat în această calitate mai mult de 3 luni, fiind încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința

contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința lui Chiose S. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, a fost încetat, în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

5. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate și cercetate, neținând cont de probele stabilite la caz potrivit cărora sunt alte circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală a inculpatului Chiose S.

Astfel, instanța de fond a ignorat faptul că în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 03 iunie 2016, este indicat la direct că se dispune pornirea urmăririi penale pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane de către Chiose S.

La 28 iulie 2016 a fost emisă ordonanța de recunoaștere a lui Chiose S. în calitate de bănuț pentru acțiunile de escrocherie.

Ulterior, prin ordonanța din 07.10.2016, Chiose S. a fost pus sub învinuire în baza art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Respectiv, prin ordonanța din 07.10.2016, Chiose S. a fost pus sub învinuire, în afara termenului de 3 luni, contrar prevederilor art. 63 alin.(2) pct.3) și alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit căreia, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost data o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni. La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuțul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire.

Astfel, în speță, calitatea de bănuț a lui Chiose S. urma a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 03 iunie 2016, care a expirat la 03 septembrie 2016 - dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe Chiose S. de sub urmărire penală.

Totodată, potrivit și jurisprudenței CEDO, dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă nu este unul absolut. Însă, după cum a menționat și Curtea Constituțională în Hotărârea nr.26 din 23.11.2010, cadrul legal național instituie excepții de la acest drept doar la art. 287 Cod de procedură penală, potrivit căruia reluarea urmăririi penale se admite numai dacă *fapte noi sau recent descoperite sau un viciu*

fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală, de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, drept prevăzut și în art.4 al Protocolului nr.7 Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și art.21 din Constituție, deoarece după încetarea de drept a calității de bănuț, organul de urmărire penală era în drept în cazul apariției unor fapte noi sau recent descoperite ori acumulării ulterioare a probelor suplimentare de a relua urmărirea penală în conformitate cu art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, însă nu a fost emisă o ordonanță motivată în acest sens, potrivit art.255 Cod de procedură penală.

Actele de urmărire penală efectuate de organul de urmărire penală în perioada de după 03 septembrie 2016, sunt lovite de nulitate nu atât în temeiul prevederilor art.251 Cod de procedură penală, cât în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională – dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.

Potrivit art.275 pct.8), 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: în privința unei persoane există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații; precum și există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Norma art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentința motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă, există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Totodată, a conchis că partea vătămată a înaintat față de Chiose S. acțiune civilă solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de xxxx lei și moral de xxxx lei, însă în cazul în care instanța a conchis că procesul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat, în baza temeiurilor menționate mai sus, lasă fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul,

care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Consideră că instanța de apel a încălcat prevederile art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală și nu a soluționat chestiunile nominalizate în această normă.

La fel, este neîntemeiată expunerea și motivarea instanței de apel privind existența circumstanțelor care condiționează tragerea la răspundere penală a lui Chiose S. prin încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

Astfel, s-a ignorat prevederile legii procesual penale și instanța și-a atribuit competența Curții Constituționale interpretând decizia referitor la problema deja examinată ce se referă la calitatea de bănuț și termenul deținerii în această calitate.

Reținând cele nominalizate, organul de urmărire penală la pornirea urmăririi penale, la recunoașterea lui Chiose S. în calitate de bănuț și la înaintarea învinuirii au respectat prevederile constituționale la momentul efectuării acțiunilor procesuale.

Apelul a fost greșit admis din care motive urmează a fi menținută sentința instanței de fond.

7. Asupra recursului ordinar declarat a depus referință inculpatul Chiose S. care a solicitat, respingerea recursului declarat de procuror, ca nefondat, cu menținerea deciziei contestate.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 11 mai 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Chiose Serghei pe învinuirea adusă în baza art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție administrativă prevăzută de art.105 Cod contravențional. Totodată, a fost încetat procesul contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Instanța de apel, prin decizia sa din 17 octombrie 2017, a admis apelul inculpatului, a casat sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 11 mai 2017, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, prin care în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Chiose S. în baza art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, a fost încetat, pe motiv că

există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În acest aspect, cu referire la soluția instanței de apel, prin care s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui S. Chiose în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, Colegiul lărgit o consideră greșită, reieșind din următoarele:

Din textul deciziei contestate se observă că instanța de apel, a ajuns la concluzia că acuzarea a admis erori de drept procedural, care a afectat drepturile procesuale ale inculpatului Chiose S., garantate de lege și anume dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Astfel, în acest sens menționând că, prin ordonanța din 03 iunie 2016 ofițerul de urmărire penală al IP Taraclia, N. Bocicovar a dispus pornirea urmăririi penale pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită de către Chiose S., conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Prin urmare, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale i-a atribuit lui Chiose S. statutul procesual în calitate de bănuț.

Totodată, a reținut că ordonanța de recunoașterea calității de bănuț în sensul art. 63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, este considerată cea ordonanță, în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la momentul pornirii urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridico-penală a acestei fapte și, dincolo de orice dubiu indică că persoana concretă este urmărită penal pentru această faptă, astfel că organul de urmărire penală a oficializat suspiciunile de săvârșire a unei/unor infracțiuni față de o persoană concretă și rezultă cert că în continuare acțiunile de urmărire penală sunt îndreptate spre acumularea probelor de vinovăție anume a persoanei concretizate în ordonanță, și nu a oricărei alte persoane.

Reținând cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că calitatea de bănuț a lui Chiose S. urmează a fi calculată de la 03 iunie 2016, data emiterii ordonanței, prin care a fost pornită urmărirea penală și a fost recunoscut în calitate de bănuț, indiferent dacă organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de a-i aduce la cunoștință bănuțului această ordonanță și informația despre drepturile procedurale, obligație stipulată la art. 63 alin.(1¹)

CPP.

Ulterior, la data de 28 iulie 2016, Chiose Serghei a fost recunoscut în calitate de bănuît (f.d.43, vol.I), iar la 07 octombrie 2016, a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire, care a fost adusă la cunoștință în aceeași zi (f.d.110-111, vol.I).

Respectiv, prin ordonanța din 07 octombrie 2016, Chiose Serghei a fost pus sub învinuire, în afara termenului de trei luni, contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că: „organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de trei luni...(3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuîtul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunînd scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire”, or potrivit cazului din speță calitatea de bănuît a lui Chiose Serghei se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 03 iunie 2016, care a expirat la 03 septembrie 2016 – dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe Chiose S. de sub urmărire penală.

Astfel, instanța de apel, analizând ordonanțele din speță, a conchis că acestea contravin prevederilor art.22, 287 alin.(4) Cod de procedură penală, art. 4 Protocolul 7 CEDO și art. 21 din Constituția R. Moldova.

Însă, Colegiul penal conchide, că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia, precum că, la caz, calitatea de bănuît, Chiose S. a obținut-o din momentul pornirii urmăririi penale, precum și a fost menținută în această calitate mai mult de 3 luni.

Astfel spus în partea rezolutivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale din 03.06.2016 nu se regăsește familia Chiose, dimpotrivă se menționează că procesul penal se intentează pe faptul de escrocherie și nu împotriva persoanei concrete.

Mai mult ca atât, norma art. 63 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează clar calitatea de bănuît, astfel bănuîtul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire.

Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

- 1) procesul-verbal de reținere;
- 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;
- 3) *ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît.*

Alin.(2) al normei indicate, prevede cazurile în care persoana nu este în drept să fie menținută în calitate de bănuît.

Prin urmare, în art. 64 Cod de procedură penală, nu este menționat nimic despre ordonanța de pornire a urmăririi penale.

În speță, la data de 28 iulie 2016, Chiose S. a fost recunoscut în calitate de bănuît, iar la data de 07 octombrie 2016, a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire.

În acest sens, instanța ține să menționeze că, ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la 07.10.2016, adică peste 2 luni și 9 zile după ce Chiose S. a obținut calitatea de bănuît, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Astfel, organul de urmărire penală la pornirea urmăririi penale, recunoașterea lui Chiose S. în calitate de bănuît și la înaintarea învinuirii au respectat prevederile constituționale la momentul efectuării acțiunilor procesuale.

Totodată, Colegiul penal apreciază concluziile primei instanțe privind lipsa în acțiunile inculpatului Chiose S. a elementelor infracțiunii de escrocherie juste, iar privind vinovăția lui, cât și încadrarea faptei în baza art. 105 Cod contravențional drept unele corecte și legale, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate.

Astfel, reieșind din învinuirea înaintată lui Chiose Serghei, infracțiunea de escrocherie a fost comisă de către inculpat în luna februarie 2016, iar prejudiciul cauzat de acesta a fost estimat la suma de xxxx lei.

Potrivit dispoziției art. 18 Cod contravențional (red. Legii nr. 208 din 17.11.2016) se consideră proporții mici valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei.

Prin Hotărârea Guvernului RM nr. 879 din 23.12.2015, a fost aprobat quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016,

în mărime de 5050 lei.

Respectiv, la momentul săvârșirii infracțiunii de escrocherie de către Chiose S., adică în februarie 2016, 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2016, constituia suma de 1010 lei, ce constituie proporții mici.

Astfel, la momentul săvârșirii faptei infracționale, mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiunea specificată la art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal trebuia să depășească suma de 1010 lei, pentru a putea fi reținută în sarcina inculpatului, însă în caz contrar, potrivit modificărilor parvenite în art. 18 CC, fapta nu mai constituie infracțiune, iar în privința făptuitorului urmează a fi aplicată răspunderea în baza art. 105 Cod contravențional.

Având în vedere că valoarea bunului sustras prin escrocherie de către Chiose S. este de xxxx lei, instanța de fond, ținând cont de prevederile art. 10 alin.(1) Cod penal, potrivit căroră legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, la caz, corect a dispus încetarea procesului penal în privința lui Chiose S., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta comisă de acesta constituie contravenția prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

La fel, instanța de fond a reținut că pentru fapta comisă de Chiose S. în februarie 2016, acesta nu poate fi atras răspunderii contravenționale potrivit art. 105 CC, deoarece din momentul săvârșirii contravenției a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale de 3 luni.

Totodată, potrivit art. 45 Cod contravențional, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedura civilă.

Astfel, reieșind din circumstanțele constatate în cauză, Colegiul penal consideră că instanța de apel greșit a admis apelul inculpatului, pronunțând o nouă hotărâre de încetare a procesului penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) CPP.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că sentința este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelul inculpatului greșit a fost admis.

Astfel, recursul declarat de procuror este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Chiose Serghei*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 11 mai 2017, prin care procesul penal în privința lui Chiose Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută la art. 105 Cod contravențional.

Totodată, procesul contravențional în privința lui Chiose S. în baza art. 105 CC a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Panicerschi P. privind încasarea de la Chiose S. a prejudiciului material și moral în sumă de xxxx lei, potrivit art. 45 Cod contravențional, a fost lăsată fără examinare, cu explicarea părții vătămate a dreptului de a depune acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan